

Zelfkennis en Zelfrealisatie

Zelfkennis
en
Zelfrealisatie

Sri Nisargadatta Maharaj

samsara

Eerder verscheen van
Sri Nisargadatta Maharaj bij Samsara:

Dat wat ik ben
Nisargadatta Maharaj – in woord en beeld

© 1963, Sri Nisargadatta Maharaj
© 2017, Nederlandse vertaling, uitgeverij Samsara
Vertaling uit het Engels door Vera Groen
Vormgeving omslag en binnenwerk:
Erik Thé, erikthedesign.com

ISBN 978 94 9141 166 3
NUR 728

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd
zonder de uitdrukkelijke en schriftelijke
toestemming van uitgeverij Samsara BV.

Inhoudsopgave

Inleiding door Ed Muzika	7
Noot van de redactie	13
Voorwoord door Jean Dunn	15
1. Goddelijk inzicht en de toegewijde	23
2. De ziel, de wereld, Brahman en zelfrealisatie	27
3. Zelfkennis en zelfrealisatie	31
4. Goddelijk leven en het opperste zelf	33
5. De aspirant en spiritueel denken	35
6. De mysticus	41
7. De Lila van God	45
8. De spirituele aspirant, het eerste moment van gelukzaligheid en voortgaande groei	49

9. De toegewijde en de zegeningen van god	53
10. Het leven in eenheid	55
11. Wat weet je?	67
12. Spirituele gelukzaligheid	71
13. Het tedere hart van de heilige	75
14. Toewijding aan Balakrishna en zijn zorg	79
15. Zelfkennis en zelfrealisatie	85
16. Spirituele kennis en het stillen van het verlangen om te weten	87
17. De Gayatri mantra	95
18. Zelfkennis en zelfrealisatie	101

Inleiding

Hieronder vind je een klein boekje, geschreven door Nisargadatta. Zoals Jean Dunn aangeeft in haar redactionele noot werd het gepubliceerd in 1963. Ze liet 100 exemplaren van dit boek drukken. Ze gaf ongeveer 20 exemplaren weg aan vrienden en studenten en één aan mij. Om de een of andere reden besloot ze er niet meer van uit te geven, en het is nog nooit gepubliceerd in het Westen. Daarom ben je een van de eersten die het ziet. Jean Dunn kon nooit iemand vinden die aanspraak maakte op de auteursrechten. Aangezien er historisch gesproken geen auteursrechten zijn en ik de eerste ben die deze tekst in de hele VS publiceert, kan ik het auteursrecht claimen.

Jean vertelde me dat het moeilijk is de latere Nisargadatta te herkennen in dit boekje, omdat de stijl zo devotioneel en traditioneel Indiaas is. Dat is waar. Maar het is wel degelijk Maharaj. Wie gewend is aan de gewaagde uitspraken over de aard van de werkelijkheid die in zijn latere gesprekken te vinden zijn, zou verbaasd kunnen zijn door de duidelijke *bhakti-yoga* [devotie aan en liefde voor God]-sfeer in dit boekje. Het is ook duidelijk dat dit Maharaj' autobiografie is van zijn ontwaken, niet zijn vroege onderricht. Het is een liefdeslied voor zowel zichzelf als voor zijn goeroe.

Je kunt je afvragen: 'Wat is er gebeurd met de *bhakta* [spiritueel toegewijde] die zo duidelijk aanwezig is in dit werk, maar schijnbaar afwezig in zijn latere gesprekken?'

Ik veronderstel dat zijn manier van doen tijdens satsang heel anders was dan zijn

relationele stijl buiten satsang, waar hij — naar ik begrijp — heel vrolijk, vriendelijk en liefdevol was. Deze manier van doen komt overeen met de Maharaj die in dit boek verschijnt. Ook laat Jean in haar andere boeken uitdrukkelijk naar voren komen dat hij tegen het einde van zijn leven voortdurend pijn had en geen zinloze vragen van nieuwsgierige lieden toestond, maar alleen zijn belangrijkste leerstellingen ter sprake wilde brengen.

Robert vertoefde enkele maanden in de omgeving van Maharaj. Hij keurde zijn gedrag niet goed en zei dat hij vaak grof en zelfs wreed leek ten aanzien van sommige studenten. Robert zei dat Balsekar een van Maharaj' s favoriete doelwitten was.

Dit boek is, naast zijn andere boeken – met name 'Prior to Consciousness/Dat wat ik ben' – een tekst van de hoogste spirituele

orde. Door de poëtische formulering zou het zo een 'Nisargadatta-Gita' kunnen zijn, met een vergelijkbare diepgang als de Ashtavakra of Avadhut Gita's.

Voor de meeste mensen is het belangrijk wat zijn woorden met ons doen. Dit boekje spreekt velen aan die zich buitengesloten voelden door de inhoud en de stijl van zijn latere gesprekken.

Het is duidelijk dat Nisargadatta zeer devotioneel was nadat hij realisatie had bereikt. Hij was nooit zo'n prater. Hij praktiseerde vijf keer per dag ceremonieel chanten, tot zijn overlijden. De tekst van de chants bevatte de leringen. Hij herhaalde daarbij steeds weer bepaalde zinnen. Bhakta is zeer belangrijk voor de meeste volgelingen. Zen-monniken waren enorm gefixeerd op hun leraren en leidden het leven van monniken, die altijd aan het chanten zijn. Het

verbaast me [eerlijk gezegd] altijd waarom zoveel mensen die Nisargadatta lezen dat niet doen.

Ed Muzika

Noot van de redactie

De oorspronkelijke aantekeningen van Sri Nisargadatta Maharaj voor dit boek werden geschreven in het Marathi, onder de titel ‘Atmagnyana and Paramatmayoga’.

Een Engelse vertaling door Vasudeo Madhav Kulkarni, indertijd hoogleraar aan het Elphinston College in Bombay, India, werd op 8 april 1963 gepubliceerd onder Maharaj’ naam, vertaald als ‘Zelfkennis en Zelfrealisatie’.

Professor Kulkarni’s bewerking verscheen met een voorwoord door Shree Ram Narayan Chavhan, in de Shree Nisargadatta Ashram,

Vanmali Bhavan, 106 Khetwadi, Bombay 4,
India.

Professor Kulkarni's vertaling werd gedrukt
door J.D. Desai, Pashtra Vaibhav Pers, 273
Vithalbhai Patel Rd., Girgaon, Bombay 4,
India.

Jean Dunn

Voorwoord

Ik kocht dit boekje in Bombay in 1978 en hoewel lastig te lezen, was het me zo dierbaar dat ik besloot om het te bewerken zodat het gemakkelijker te begrijpen werd. Ik deed dit voor mijzelf, en pas onlangs, na het te hebben uitgeleend aan anderen en op hun aandringen, heb ik besloten om een paar exemplaren te laten drukken voor mensen op het spirituele pad. Ik heb vergeefs getracht de originele uitgevers te traceren.

Hoewel Sri Nisargadatta Maharaj in zijn laatste jaren geen enkele vraag wilde beantwoorden over ervaringen in deze 'droomwereld', denk ik dat dit boek iets zegt over zijn eigen spirituele pad en ervaringen.

Nisargadatta Maharaj was afkomstig uit de spirituele traditie van de Navanathas. Hij werd geboren in Bombay in 1897 en groeide op op een boerderij in Kandalgaon, een dorp ten zuiden van Bombay. Hij was een alerte, nieuwsgierige jongeman die zich diepgaand interesseerde voor religieuze en filosofische vraagstukken. Na de dood van zijn vader vertrok hij in 1918 naar Bombay en trouwde in 1924 met Sumatibai, die hem een zoon en drie dochters schonk.

Hoewel hij in Bombay begon te werken als kantoorbediende, werd hij al snel zelfstandig ondernemer door een bedrijfje te beginnen en na een paar jaar bezat hij verschillende winkeltjes. Er groeide in hem een honger naar waarheid en in 1933 benaderde hij op aandringen van een vriend de grote heilige Sri Siddharameshwar Maharaj, door wie hij werd ingewijd.

Na de dood van zijn goeroe in 1936 bereikte zijn drang naar zelfrealisatie een hoogtepunt, en in 1937 verliet hij zijn gezin en zijn zaak om het leven van een zwervende monnik te gaan leiden. Op weg naar de Himalaya, waar hij van plan was de rest van zijn leven door te brengen, ontmoette hij een mede-discipel die hem ervan overtuigde dat een leven van actieve emotionele ont-hechting spiritueel vruchtbaarder zou zijn.

Terug in Bombay ontdekte hij dat er nog slechts één winkel over was van al zijn ondernemingen. Terwille van zijn gezin nam hij de zakelijke leiding weer op zich maar wijdde al zijn energie aan spirituele *sadhana* [beoefening]. Hij bouwde voor zichzelf een tussenverdieping als meditatie-ruimte (dit is de ruimte waar we vroeger allemaal bijeenkwamen om naar hem te luisteren).

In zijn eigen woorden: “Toen ik mijn goeroe ontmoette, vertelde hij me: “Je bent niet wat je denkt te zijn. Ontdek wat je bent. Houd je aan de zin IK BEN, vind je echte Zelf...” Ik deed wat hij zei. Al mijn vrije tijd bracht ik door met in stilte naar mezelf kijken... wat maakte dat een verschil, en ook zo snel! Het kostte me slechts drie jaar om mijn ware natuur te realiseren.’

Zijn boodschap aan ons was eenvoudig en direct, zonder bepaalde geschriften of doctrines op te leggen. ‘Je bent het Zelf hier en nu! Stop ermee jezelf iets anders voor te houden. Laat je gehechtheid aan het niet-werkelijke los.’

Maurice Frydman, een toegewijd volgeling uit Polen, fungeerde vaak als vertaler; de vragen en antwoorden waren zo interessant dat er bandopnames werden gemaakt die in 1973 werden gepubliceerd onder de

titel 'I Am That' [in het Nederlands uitgebracht als 'Ik Ben']. Als gevolg daarvan kwamen er lezers uit veel verschillende landen naar Bombay op zoek naar de spirituele leiding van Sri Maharaj.

Van 1978 tot 1981 (toen Sri Maharaj stierf aan keelkanker) waren zijn gesprekken zoveel diepgaander dan in de voorgaande jaren, dat de bandopnames met de hulp van een paar andere volgelingen weer werden hervat. Ze werden door mij getranscribeerd en bewerkt, met de goedkeuring van Sri Maharaj, en gepubliceerd onder de titel 'Seeds of Consciousness' [Zaden van bewustzijn] en 'Prior to Consciousness' [Dat wat ik ben]; beide titels op voorstel van Sri Maharaj.

Jean Dunn